

**CONCLUSIONS, EN FORMA DE PROPOSTES, DERIVADES
DEL 2n CONGRÉS EDU21:
“L’EDUCACIÓ, L’EIX DEL NOU ESTAT”**

Introducció

Les conclusions recollides en aquest document inicial són resultat de les propostes expressades pels diferents ponents i convidats al Congrés organitzat per Edu21 el passat mes de novembre del 2013, sota el títol “L'educació, eix del nou Estat”.

S'han agrupat les conclusions per àmbits temàtics, incorporant inicialment els sis àmbits treballats pel grup EduEstat –el grup impulsor de les sis ponències inicials presentades al Congrés–, i sempre indicant de manera diferenciada quan la proposta ha estat realitzada per algun dels participants al Congrés que no formava part del grup. Així, a partir d'aquests altres aportacions, també s'han establert nous àmbits temàtics.

“Per al Quebec, Catalunya o Escòcia, l'educació ha de ser el pilar central per a construir el seu projecte nacional”

Alain G-Gaignon

“L'educació és l'única forma que tenim a Catalunya de tirar endavant en aquest món competitiu i globalitzat”

Carles Boix

“Si un nou Estat pretén ser una societat democràtica avançada, l'educació és un dels pilars que la construeixen i que garanteixen el seu progrés i el seu desenvolupament”

Màrius Martínez

“L'educació és un dels eixos que ha de constituir el futur del país: sense educació no podem progressar, competir, innovar ni generar valor afegit, que és el que ha de constituir el futur del nostre país”

Josep Maria Vilalta

“El sistema educatiu ja conforma una autèntica estructura d'Estat quan encara no som un Estat, treballant sempre per a la inclusió amb un element catalitzador que és la llengua catalana com a principal element de cohesió; tenim un model d'èxit que en una perspectiva d'un Estat independent, com molts volem, podrà continuar esdevenint protagonista del progrés personal i col·lectiu d'aquest país”

Neus Munté

“Si l'escola no hagués defensat el país, no hi seríem; perquè teníem tots els números per no ser-hi”

Jordi Pujol

TEMÀTIQUES TREBALLADES EN LES PONÈNCIES EDUESTAT

Administració educativa

L'actual administració educativa catalana respon a un sistema estamental piramidal, molt esglaonat. És un sistema jeràrquic no executiu. Cada estament s'ha especialitzat a fer una cosa diferent i a vegades ho ha de fer en solitud. Es mana més aviat per pulsions. Aquest sistema es legitima per origen. L'oposició legitima la posició de cadascú. No és un sistema pensat per obtenir resultats. Cadascú ajusta les seves funcions en relació a les del costat. És un sistema que integra despotisme i anarquia (sembla que funcioni en base a la confiança però, ahora, actua renyant).

Una nova administració educativa hauria d'invertir la piràmide situant a l'alumne a dalt de tot i el docent, a baix, dirigint-lo però des del guiatge dels seus aprenentatges amb eficàcia, professionalitat, empatia i comptant amb la col·laboració de les famílies. La direcció haurà de dirigir l'equip docent també des del guiatge i, també amb professionalitat, eficàcia i empatia. El director/a ha de tenir un equip directiu eficaç. A la vegada, les direccions dels centres hauran de tenir una direcció zonal o regional també eficaç i professional composta d'un/a director/a i un equip professional de mentors, auditors i consultors amb dedicació permanent a aquestes tasques. I, finalment el/la conseller/a ha de dirigir aquests directors/es regionals. Ahora, aquest disposarà d'un equip que treballa per projectes, planifica i avalua (els principals caps de projectes són els directors generals que es dediquen a pensar, no a manar).

El trànsit des d'una administració com la d'ara fins a una com la proposada es pot fer mitjançant un pla per llei de desregulació experimental de l'administració educativa que oferiria la possibilitat de crear "bombolles" dins el sistema actual, on s'experimentaria el nou model amb la participació de tota la comunitat educativa per a poder generalitzar posteriorment les experiències que hagin reeixit. I, per fer això no cal esperar disposar de l'Estat independent, es podria fer des d'ara.

Seria interessant assajar un model on els directors de centre poguessin ser escollits per un consell d'àmbit local (municipal, zonal, regional...) compost per personalitats de la societat civil de reconegut prestigi que possessin en joc, precisament aquest prestigi, en la tasca i resultats del director escollit. Aquest director hauria de poder triar el seu equip docent i donar comptes dels resultats en un termini prefixat i a partir d'uns objectius clars i predeterminats.

“La jerarquia educativa hauria d'evolucionar des de l'actual sistema cap a una molt més professionalitzada, que doni suport efectiu al docent –que aquest deixi de ser un artesà– i que sigui ajudat per la jerarquia a aconseguir l'èxit el 100% de les vegades; que sigui globalment responsable de l'èxit del sistema educatiu davant de la societat ”

Albert Calderó

“Si surten diversos models d'èxit en un escenari d'experimentació, podríem incorporar diferents estàndards”

Joan Queraltó

“Necessitem molt bones direccions per afrontar l'empoderament real del sistema educatiu i de totes les seves peces: donar força i capacitat de decisió i responsabilitat sobre els projectes educatius, els nostres centres i els nostres docents”

Ernest Maragall

“Els directors han de poder escollir el seu equip de docents, amb el control d'un consell de persones de reconegut prestigi, que actui a nivell territorial, per evitar abusos de poder”

Enric Roca

“Tenim un sistema on tothom desconfia de tothom, el que genera sobreregulació sense rendiment de comptes”

Josep Maria Vilalta

Formació Professional

Dins l'objectiu nacional que ningú quedi enrere, la Formació Professional ha de formar part de qualsevol formació i, per això, cal la implicació de tots els actors, agents i sectors a partir d'un debat social i polític transparent.

Cal que la FP inicial sigui percebuda com una opció educativa de primer nivell i, per tant, els estudis dels CFGM han de ser part fonamental de *l'educació secundària superior*, i els CFGM de *l'educació terciària*. Per això caldrà anar cap un model de la secundària de trajectòries individualitzades (no itineraris), de la professionalització de l'orientació i del reforçament de les competències bàsiques.

Les pràctiques professionals vinculades als estudis professionals són una bona via d'inserció laboral. Per això, caldria optimitzar-les en tota proposta de nou model de la FP.

Cal articular una formació al llarg de la vida de qualitat. I, per això, cal pensar tot el sistema educatiu des de la perspectiva de la formació al llarg de la vida, unificant la planificació des de les mateixes institucions polítiques (que han d'avaluar l'impacte i la qualitat de la formació) i proveint-les dels mateixos centres de formació que haurien d'integrar tots els serveis. És necessari ajudar a la petita i mitjana empresa perquè identifiqui necessitats formatives i bonifiqui les quotes a la SS.

El sector productiu i el sistema formatiu s'han de vincular d'una forma molt efectiva, és a dir, a partir de relacions on el primer pugui contribuir a transformar el segon i a dinamitzar iniciatives econòmiques innovadores. Per això cal invertir en la cultura de la formació en l'empresa mitjançant la Formació Dual. Caldrà, per això, contractar especialistes per als centres i incentivar el desenvolupament professional del professorat en les empreses. Serà necessari, a més, una governança integrada del sistema.

Les polítiques de la Formació Professional s'han de basar en evidències i, per això, caldria integrar les bases de dades, tant educatives com laborals, provinents del sector públic i del privat (Observatori de la Formació i el Treball).

“La Formació Professional d’aquest nou Estat s’ha de renovar a causa de la nova realitat que trobaran les nostres persones joves i adultes, en el mercat laboral i en una societat que està canviant. Renovar aquesta Formació Professional vol dir canviar els continguts i fer-la accessible a tothom”

Òscar Valiente

“El referent indiscutible de la Formació Professional és el model alemany, que té pros i contres, i que no està estès al 100% a la pròpia Alemanya; el model francès també és un referent. Nosaltres hem de tenir un model propi, adaptat a les nostres necessitats i possibilitats”

Xavier Casares

Innovació, tecnologies i educació

Les TIC representen una oportunitat per al canvi i la transformació de l'educació, per a la millora de la competència digital del professorat, per la renovació metodològica i per a la millora dels aprenentatges dels alumnes. Per això cal deixar de veure-la com un amenaça i percebre-la com una oportunitat.

Necessitem disposar d'un mapa de la innovació educativa a Catalunya així com crear una agència o institut de recerca de la innovació pedagògica amb suport TIC en els centres escolars (Living eduLAB).

És necessària l'avaluació de la maduresa tecnològica i pedagògica del centre educatiu com a full de ruta i també acreditar professorat i alumnat amb l'ACTIC (acreditació de competències TIC).

Cal impulsar el diàleg entre el món empresarial tecnològic i l'àmbit educatiu. Seria interessant crear un esdeveniment de referència internacional i punt de trobada de la innovació tecnològica aplicada a l'educació.

No es tracta tant d'inserir tecnologia a les aules, sinó de fer un nou model d'escola en presència de les tecnologies. Per això cal empoderar a l'equip directiu en competències digitals i facilitar que els docents puguin desenvolupar processos d'ensenyament i aprenentatge més interpel·ladors, mobilitzadors i eficients amb l'ajuda tecnològica, tot fent que això funcioni millor que les pràctiques sense tecnologia.

Cal un lideratge distribuït a l'escola pel que fa a les tasques TIC i TAC (responsable TIC i l'equip TAC).

“Cal incentivar la innovació i premiar-la. Recuperar l'empirisme i el pragmatisme. Hem de fer evident la innovació i la recerca que tenim”

Enric Prats

“El nostre sistema educatiu té una necessitat urgent de disposar d’una cartografia, d’un mapa de la innovació educativa a Catalunya. Resulta d’enorme importància la capacitat digital del professorat, de l’alumnat i dels equips directius. Hem de disposar d’una visió global de sistema, tenint en compte que hem d’atendre l’àmbit empresarial tecnològic tot comunicant-los-hi quines necessitats tecnològiques tenen les escoles”

Miquel Àngel Prats

“Els recursos tecnològics afavoriran una major personalització, però també cal un aprenentatge social”

Enric Roca

“Què fem realment a les aules?” Abusar del model de transmissió”

Cecilia M. Tham

“No tenim alternativa: hem d’apostar per la indústria, la innovació i la generació de més valor afegit”

Josep Maria Vilalta

Orientació i acompanyament educatiu

La funció docent és el nucli bàsic de l'estructura del nou sistema educatiu; dóna resposta a un perfil d'alumne, de persona, competent èticament, acadèmica i professional. Es defineix per allò que el docent fa, ha de fer i com ho ha de fer a l'entorn de l'acompanyament d'aquest perfil d'alumne.

L'escola catalana té singularitat pròpia i s'identifica amb uns trets bàsics tot i que hi ha models diferents d'escola que, al seu torn, s'identifiquen amb uns determinats trets bàsics. En general, aquests trets bàsics serien: l'escola és la unitat educativa bàsica i compta amb un projecte educatiu centrat en el perfil de l'alumne i de persona; dóna preeminència al lideratge pedagògic i construeix singularitats d'escola afavoridores d'aquest perfil d'alumne; els lideratges de centre són d'equip; el lideratge organitzatiu i de gestió de la direcció roman al servei del lideratge pedagògic; els canvis que es van incorporant signifiquen reajustaments de la pròpia funció docent.

L'escola catalana també fa de l'orientació i la tutoria, l'eix de l'acció docent i educativa. L'orientació és concepció com l'acompanyament de l'aprenentatge (ètic, acadèmic i professional), del procés seqüencial i del temps (transicions), i s'ajusta a cada etapa i nivell educatiu (coordinacions), així com a cada ritme, nivell i estil d'aprenentatge (didàctica i avaluació).

L'orientació impregna l'acció docent i tutorial en relació als espais, temps i currículum (projectes singulars). L'aula i l'aprenentatge representen la praxi de l'orientació i l'acompanyament.

Tot docent de l'escola catalana és també tutor i gestiona un currículum global, integrat, amb visió humanista i científica. Tot i així, l'equip docent és el nucli de l'acció orientadora i la professionalització es desenvolupa en base a l'equip docent sent l'acompanyament el nucli de la formació del professorat.

La competència de les direccions de centre ha de donar resposta a l'orientació com a eix de l'acció docent i del propi projecte educatiu.

“L’orientació hauria de garantir que qualsevol alumne tingui un projecte de desenvolupament personal, social, acadèmic-formatiu i professional per a la seva vida”

Màrius Martínez

“Cada cop hi haurà més educació, més transicions educatives, i ens faran falta més segones, terceres, quartes oportunitats d’educar-nos al llarg de la vida. Necessitem acompanyar i donar moltes oportunitats a joves i adults perquè l’educació es queda obsoleta de seguida: No orientem, no acompanyem i perdem molts estudiants en cada transició”

Ismael Palacín

“La proposta és fer de l’orientació i la tutoria l’eix del projecte educatiu de centre, i això passa per fer equips d’orientadors amb força dins del centre”

Joana Ferrer

“Els països escandinaus tenen sistemes educatius més avançats: des dels primers anys de la infantesa els nens són acompanyats i es busca la manera d’integrar els joves perquè participin plenament a la vida social. Hi ha la idea de tenir un bon sistema d’escoles bressol o de suport a les llars d’infants, perquè no hi hagi diferències a nivell de classe social, i que tothom pugui tenir el mateix accés als sistemes educatius”

Alain G-Gaignon

“L’abandonament escolar és una resposta racional al que hi ha fora de l’escola”

Miquel Puig

Professorat

Ens cal un nou professorat per al nou Estat i així poder respondre més eficaçment als reptes de futur i amb lideratge social i educatiu.

Aquest professorat no ha de respondre a un sol perfil professional i formatiu, donat que la varietat de funcions professionals (orientació i tutoria, docència; treball en xarxa i comunitari; recerca i innovació) requereixen competències diverses.

La tasca professional del professorat ha de configurar-se entorn equips docents de treball. A nivell de grup classe els equips docents han de ser petits, polifuncionals, amb capacitat per a treballar des de la codència i la multidocència, amb competència emocional i comunicativa; prioritzant la funció d'acompanyament, orientació i tutorial. I a nivell comunitari han de ser capaços de treballar en xarxa amb altres centres, institucions educatives, socials, etc.

Cal un nou disseny de la formació inicial i de l'accés a la professió docent. Es proposa una sola carrera de magisteri de cinc anys de durada amb tres especialitzacions (mestre d'infantil, mestre de primària i mestre de secundària), amb un procés de selecció en base a competències personals i actitudinals i amb dos anys posteriors d'accés professional en centre i sota el guiatge d'un equip docent.

El treball en equip docent reduït (reflexiu i clínic); l'orientació i l'acompanyament educatiu com a eix de la tasca docent; la carrera docent incentivada vers la formació continuada, la mobilitat professional i l'impuls a la recerca i la innovació, constituïran elements fonamentals per a convertir el docent en el protagonista destacat de l'acció educativa del país.

“En tot sistema educatiu, la peça més capital són sempre els docents: formació, selecció i, molt especialment, els mecanismes de carrera professional i de suport”

Francesc Pedró

“Més que el nombre d'alumnes per aula, que també és important, cal que els mestres siguin de qualitat: reconeguts, ben pagats, amb uns estudis universitaris de prestigi”

Ferran Requejo

“Si apostem per un sistema educatiu molt potent, però molt lliure i responsable, hem de dedicar molts esforços a aixecar el nivell de qualitat dels nostres equips docents”

Ernest Maragall

“Hem de fer una formació inicial i permanent basada en la recerca i en l'evidència. El paper del professorat, dels mestres i de la universitat és clau. No podem seguir en un clima de desconfiança mutu”

Enric Prats

“El repte de Catalunya no és solitari, és global: tots els països del món intenten trobar noves solucions creatives sobre la formació del professorat, tant inicial com permanent, i en la seva selecció”

Marc Gijón

“Ens cal posar els millors recursos i els millors professors allà on és més necessari”

Anna Joloch

“El lideratge pedagògic ha de tenir un sentit direccional. O canviem profundament la forma d'organitzar-nos, o no avançarem”

Pepe Menéndez

“La formació és l’element cabdal per aixecar la valoració que té el professorat en els escenaris de futur. En un nou Estat el professorat el volem com un agent social de primera magnitud i, per tant, ha de tenir una formació molt més important de la que té ara”

Enric Roca

Referents educatius

No existeix un sol model d'escola catalana, sinó un conjunt de projectes i experiències educatives singulars d'escoles catalanes.

Recollim una tradició d'escola modernista-noucentista en què la pràctica professional es basava en l'ofici de mestre on l'objectiu final era fer créixer i enfortir la personalitat de l'educand, preparant-lo per a la vida amb una metodologia creativa, de descoberta, reflexiva i amb l'excel·lència en el procés.

L'escola catalana ha estat una escola fronterera habituada al canvi, a l'obertura a noves experiències, a la resistència i a l'autoformació docent.

Tradicionalment les nostres escoles han transmès valors humanístics i els sabers científics no s'han desenvolupat tant. Actualment cal vincular els dos tipus de sabers i evitar la tecnificació de l'escola.

Ara es fa necessari perfilar un sistema educatiu català que es relligui amb els referents més creatius i característics de l'escola catalana: saber fer; relació amb la universitat; educar per a la vida; fomentar la creativitat; aprofitar l'entorn; enfortir la personalitat; una pràctica reflexiva; obertura al canvi; aprofitament del bilingüisme; promoció dels valors humanistes; pluralitat de projectes singulars; lideratges pedagògics; cooperativisme...

“Un nou Estat és una bona oportunitat per donar la millor versió dels valors associats a la idea de catalanitat: iniciativa, esforç, meritocràcia, participació, cohesió... L'educació ha de ser qui ha de bastir aquests referents, ideals i valors”

Carles Armengol

“Al nou Estat l'educació hauria de vetllar perquè hi haguessin diversitat de models educatius, col·laborant i en competència simultàniament. La complexitat del món en què vivim requereix que hi hagi no només un sol camí, sinó molts, a partir d'un tronc comú que asseguri una base humanística, científica i de valors molt sòlida. Cada escola ha de tenir la llibertat per a matisar-ho i implementar-ho”

Josep Maria Lloró

ALTRES TEMÀTIQUES

Avaluació

“Només es millora allò que es mesura. Nosaltres mesurem tot allò que ens importa. Si volem millorar les nostres escoles hem de mesurar els rendiments que surten del nostre sistema escolar”

Miquel Puig

“És necessària una avaluació externa, ponderadament amb les avaluacions del centre, que tingui repercussió sobre les qualificacions. I això es fa en relació a un currículum que ha d'estar basat en les competències bàsiques i fonamentals, com a garantia d'equitat i de qualitat”

Jaume Sarramona

“Caldria instaurar una avaluació de baix a dalt basada en la confiança, que permetés mesurar els avenços a partir d'una diagnosi directa de l'entorn immediat per poder dissenyar projectes educatius i curriculars més reals, mesurant els resultats en funció d'objectius no estandaritzats, sinó basats en evidències dels avenços assolits. L'avaluació també serviria per establir incentius –no només en clau econòmica– a partir d'aquests indicadors dels avenços obtinguts”

Enric Prats

Organització territorial

“El municipalisme sempre ha estat compromès amb el país. Cal ressaltar l'immens treball que va fer Prat de la Riba amb la Mancomunitat: el voler que tinguéssim un país mitjançant l'ensenyament”

Salvador Esteve

“Les coses ben fetes han de començar per bons principis; els principis que sostindrien una acció de màxima acció local en educació són la subsidiarietat o proximitat, l'autonomia i la participació. Tots sabem que l'escola participada és una escola molt més rica en capacitat educadora, i la participació sempre és molt més fàcil si l'autoritat que té la responsabilitat és a prop i resulta coneguda. La suma de proximitat, autonomia i participació és de gran eficàcia educadora”

Joan Manuel del Pozo

“Hem de tenir un model d'organització territorial que aposti per l'autonomia dels centres i per un paper més decisiu dels municipis en tots els ordres de l'educació, excepte en temes com currículum, supervisió i avaluació, que han de continuar formant part del Ministeri d'Educació de la Generalitat de Catalunya”

Joan Badia

“Cadascuna de les entitats que participen en el territori han d'actuar des de la seva responsabilitat en un marc de coresponsabilitat, però perfectament enxarxats”

Joan Mateo

Religió

“En el cas d'un Estat català, els acords que hi ha entre l'Estat espanyol i la Santa Seu no serien vigents. Arribat el cas, potser fora bo substituir-los per uns altres, establint uns nous acords que no caldria fossin mimètics als actuals”

Carles Armengol

Sistema educatiu i política educativa

“Un bon sistema és un sistema que aprèn, que llegeix del context i que sap ajustar com anar sempre a favor de la persona, de la cohesió social i de la competitivitat”

Francesc Pedró

“Necessitem dibuixar escenaris utòpics, ideals i possibles: i només podem fer-ho des de la creativitat, el coratge i, sobretot, la humilitat. Seria bo crear un Consell de Transició Educativa com espai transversal de la societat catalana, obert a diferents agents i professionals del món educatiu, on es pugui parlar de tot i repensar el sistema educatiu; que permeti obtenir unes conclusions clares que puguin ser assumides pels poders polítics com a base consensuada i estable de la política educativa del nou Estat”

Enric Prats

“El sistema educatiu hauria d'impulsar la cohesió social; fer de Catalunya un sol poble; posar l'èmfasi en l'equitat, sense rebaixar la qualitat i fent que cadascú pugui trobar el seu lloc i desenvolupar el màxim les seves possibilitats”

Jaume Sarramona

“Hauríem de generalitzar l'educació postobligatòria: El màxim nombre de joves han de tenir educació superior. El mercat laboral és molt precari. Només entrarem en una economia del coneixement si tenim força població molt qualificada”

Ismael Palacín

“El model educatiu s'haurà d'adaptar als nous perfils i a les noves necessitats, també amb una major competitivitat des del punt de vista del què requeriran els nostres joves el dia de demà per accedir a llocs de treball, perquè es produiran entrades i sortides diferents del que estem veient ara, en un model econòmic i de mercat de treball, de ben segur, també canviant”

Neus Munté

“El Canadà i el Quebec poden ser un model interessant de sistema educatiu, on hi ha cada vegada més intents per oferir millors finançaments i ajudes econòmiques als alumnes en els seus estudis. Al Quebec, per exemple, es paguen matrícules molt baixes. Pot ser un model proper a Catalunya, a partir del qual Catalunya es podria inspirar per a tenir un sistema educatiu encara més equilibrat i just”

Alain G-Gaignon

“Hem de pensar quina societat catalana volem, quina economia volem, quins valors han de ser els del nou Estat; a partir d'aquí, el sistema educatiu ha de ser molt flexible, molt generós, comptant amb un element de proximitat rellevant, que estimuli la creativitat i combati les rigideses”

Gerard Ardanuy

“Hem de repensar el nostre sistema educatiu en base al nou model social emergent i als següents elements: horitzontalitat; proximitat; comunicabilitat –les escoles han de ser escoles en xarxa, o no seran escoles–; col·laboració –treball en equips docents o de professionals educatius diversos–; transparència –basada en evidències–; multimodalitat o multitasca –estar les 24 hores connectats amb els alumnes; elasticitat –que permeti la inclusió–; i democràcia –més enllà de la simple participació, l'excel·lència per a tothom–”

Enric Prats

“Hem de fer un canvi de filosofia en la política educativa per eliminar traves i facilitar molt més la iniciativa en el camp educatiu”

Carles Armengol

“El sistema educatiu a Finlàndia és un sistema de consens: no es discuteix sinó que es consensua”

Albert Ginjaume

“Ens cal un sistema que aprèn avançant a partir de l'evidència”

Anna Jolanch

Universitats

“Un bona universitat és aquella que té bons professors i bons recercadors; i si ho pots ajuntar en la mateixa persona molt millor. La universitat ha de tenir una vocació d'intervenció pública en la pròpia societat”

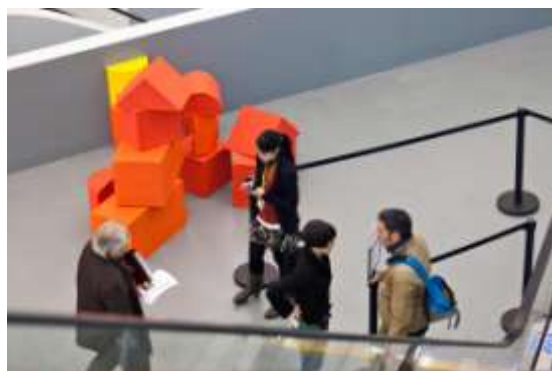
Ferran Requejo

“El que fa gran la universitat americana, a més dels diners, és la competència. Hem de fer que Catalunya romangui molt oberta i que Europa i els Estats Units siguin l'espai universitari català. Catalunya competeix a Europa amb les seves universitats per atreure els millors. No podem ser un país petit i tancat, sinó un país obert, amb ganes de ser dels millors”

Carles Boix

“Escòcia té 5 universitats al rànquing de les 100 primeres del món; Catalunya no en té cap; això vol dir que tenim universitats molt bones però que hem de continuar treballant perquè el nivell educatiu i de recerca que ofereixen millori i molt”

Xavier Solano

Valors

“Equitat, autonomia i talent; aquest és el tríode que hauria de ser a la base d’una educació per un Estat nou”

Francesc Torralba

“És la societat que educa, no només l’escola. Aquí hem delegat l’educació a l’escola, però volem i necessitem una societat educadora on la família i l’escola en sigui coresponsables”

Carme Forcadell

“L’escola és el principal mirall dels valors d’un país. Si allà es viuen els valors de l’equitat, de la justícia, de l’esforç, de l’amor pel treball, per la cultura i per la comunitat, allà has fet una inversió que no té preu i que durarà al llarg de la vida”

Ismael Palacín

“Necessitem formar un ciutadà lliure de pensament, amb capacitat reflexiva –per tant autocrític–, amb visió constructiva i valent, perseverant; no només capaç de pensar projectes sinó d’acabar-los”

Jordi Riera

“La societat finlandesa és una societat de valors: a l’escola, a la família i a l’esplai hi ha els mateixos valors”

Albert Ginjaume

ENLLAÇOS D'INTERÈS

- [Edu21](#)
- [2n Congrés Edu21: l'educació, l'eix del nou Estat](#)

Vídeos

- [Opinions](#)
- [Conclusions](#)
- [Conferència Enric Prats](#)

- [El paper de l'educació en el procés de construcció d'un estat](#) (infografia)
- [L'organització territorial de l'educació a la Catalunya-Estat](#) (infografia)
- [El model de ciutadà que ha d'impulsar el sistema educatiu](#) (infografia)
- [Reptes i propostes per a un sistema educatiu català sobirà](#) (infografia)

Ponències EduEstat

- [Referents educatius de Catalunya](#) (Josep Maria Lloró)
- [Un nou professorat per a un nou Estat](#) (Marc Gijón i Enric Roca)
- [Tecnologies i educació en el nou Estat](#) (Miquel Àngel Prats)
- [Formació professional en un nou Estat](#) (Òscar Valiente)
- [Orientació i acompanyament en el nou sistema educatiu](#) (Joana Ferrer)
- [La nova Administració educativa](#) (Albert Calderó i Joan Queraltó)
-

